

De sneeuwbal die Zonnesteen heet, is gaan rollen

door Yang Yang Chiu

ZWOLLE - De kop is eraf. Het eerste kwartaal van inloophuis De Zonnesteen was 'spannend, een zoektocht, maar vooral zeer de moeite waard'.

Dit zou een verhaal worden over 'zomaar een dag in het inloophuis', maar tijdens de zomervakantie blijft de 'vrije inloop' in het pand aan de Koestraat tot een minimum beperkt. Het biedt wel de mogelijkheid om eens rustig terug te blikken op een droom die in razendsnel tempo uitkwam. Een gesprek met bestuurslid Michiel Verhagen, coördinator Miek Verburg en vrijwilliger René van Middendorp.

„We hebben een schoorvoetend begin achter de rug, maar toen we met de activiteiten begonnen, konden steeds meer mensen ons vinden”, haalt Verhagen in herinnering. „Veel mensen komen in eerste instantie uit nieuwsgierigheid binnen. Willen weten wat dit nou voor club is”, zegt Verburg. Voor Van Middendorp was het bij de eerste kennismaking meteen duidelijk. 'Die club', voor mensen die te maken hebben gekregen met kanker, dáár wilde hij bij horen. Zich sterk voor maken. „Het voelde meteen goed. Ik kan niet uitleggen wat dat precies was, maar ik wist het meteen.” Van Middendorp gaf zich op als vrijwilliger en is nu één ochtend per week gastheer. In de praktijk betekent dat

In de huiskamer van De Zonnesteen hebben Miek Verburg, Michiel Verhagen en René van Middendorp (vlnr) tijd om even bij te praten.

foto Ab Hakeboom

veelal dat hij een luisterend oor biedt aan de bezoekers. Een rol die hem op het lijf geschreven lijkt. „Als gastheer probeer ik er te zijn voor de mensen, te luisteren en mee in te leven.”

Het was Etje Verhagen, echtgenote van Michiel, die de droom voor het inloophuis had. In nog geen jaar tijd is het 'luchtkaasteel' geworden tot een inloophuis waar mensen - vooralsnog - drie dagen per week welkom zijn. „We willen vaker open zijn, zodat mensen niet voor een dichte deur komen te staan”, zegt Verhagen. „Het zou

mooi zijn als we aan het eind van het jaar vijf dagen per week geopend zijn, maar dat is sterk afhankelijk van het aantal vrijwilligers.” Uiteindelijk is het de bedoeling om ook een avond in de week en een dagdeel per weekeinde de deuren open te zetten. Laagdrempelig voor bezoekers, is het credo. Professionaliteit is de norm. „Dat geeft soms een spanningsveld tussen wat we als ideaal voor ogen hebben en hoe je als professionele organisatie moet functioneren.” Een voorbeeld: bezoekers kunnen vrij inlopen, hoe-

ven geen intakeformulier in te vul-len of zelfs hun naam te noemen. „Het liefst willen we zoveel mogelijk van de mensen weten, maar we willen ze niet lastig vallen met onze vragen”, geeft Verburg aan. Daardoor kan het gebeuren dat van bezoekers geen gegevens bekend zijn. Verhagen: „Terwijl we, als we bijvoorbeeld bij omringen-de gemeenten een subsidieverzoek indienen, juist moeten kunnen aantonen hoeveel bezoekers uit die plaats we trekken.”

Het zijn de groeistruipen die horen bij een startende organisatie. Drie maanden na de opening is er nog van alles in ontwikkeling. Om maar wat te noemen: een professioneel fondsenwervingsplan, de website en het activiteitenaanbod. De betrokkenen zijn echter dik tevreden over het eerste kwartaal. Verhagen: „Het is alsof De Zonnesteen als een sneeuwbal is gaan rollen. Er kleeft steeds meer aan vast.”

www.zonnesteenzwolle.nl

Niet alleen kommer en kwel: 'We kunnen ook erg hard lachen'

Voor Lenie Leene en Marijke Smid heeft inloophuis De Zonnesteen binnen korte tijd een belangrijke rol in het leven gekregen. In de periode na de diagnose 'kanker' stond beider leven op zijn kop. Het inloophuis bood met een keur aan activiteiten niet alleen ontspanning en afleiding, maar ook een luisterend oor en vooral heel veel begrip van mensen die in hetzelfde schuitje zitten. Leene volgt onder meer de yogalessen en ondergaat zo nu en dan een voetreflexmassage. „Dat is lekker”, zegt ze. „Maar ik vind het vooral fijn dat er nu een plek is waar ik naar toe kan als ik ergens mee zit.” Ook voor Marijke Smid is een bezoek aan De Zonnesteen een beetje

'thuis komen'. „Als ik iets over de behandeling of de ziekte wil weten, kan ik naar het ziekenhuis. Dat is prima geregeld. Ik was juist op zoek naar het informele van het inloophuis.” Smid doet mee aan de yogalessen en de creatieve sessies. „Twee keer per week heb ik een afspraak in De Zonnesteen. Dat betekent dat ik mezelf twee keer per week dwing om buiten de deur te komen.” Ze ervaart met name het onderlinge contact tussen de bezoekers van het inloophuis als zeer waardevol. „Geen enkele vraag is te veel en je hoeft elkaar niets uit te leggen. Gelukkig is het niet alleen maar kommer en kwel. We kunnen ook erg hard lachen. Ook om onszelf.”